

עדות ישדראל אלדד

מה חדש?

שלושת השבועות שבין י"ז בתמוז למעשה בוא נקראים ימי בין המצרים. אלו ימים של כאב לאומי ואכזרון היסטורי, בהם אנחנו מתאבלים על חורבן בית המקדש, על הגלות הארוכה, ועל כל הצער שנשאר פתח מאז. כאן אכן של צעזעים, של התכנסות, של תחושת חסר - לא רק על מה שאבד בדרך, אלא גם על מה שעדיין חסר לנו בחוויה. אנחנו חווים את המיזר, את התחושה שישנו צורך בלב האומה איננו שלם. ובתוך כל זה - טמונה גם תקווה גדולה. כי דווקא מתוך השבר, בנקודת ההפסקה הזאת: ימים אלו, ימי האבל והקושי, יהפכו בעתיד לזיכרון נחמה. שנים ייהפכו לחג, ושחורבן יהפוך לבניין. אנחנו לא רק בוכים על מה שאין - אנחנו מצפים למה שיהיה. בכל דור, ובמיוחד בדר שלנו, אנחנו מרישים ציונים ובעתידים: להשנה הזו תבוא איתה שינוי. שנכבד להיות בבניין ירושלים, בהחזרת השכינה לביתנו, ושמאגף כולנו יחד, בלב מלא שירה ושמיחה, את התקווה הגדולה של כל מה שנחיה.

מחכים לפתילות שלכם!

שמחים להצטרפים אלינו ומציינים אתכם להעליף תרבו את החולונים בבית הספר.

בניין edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצואר השקרה

בסרית הקד.

מה בפרשה?

1 פנחס מקבל שכר על קנאתו לה.

2 התפקדות בני ישראל לקראת הכניסה לארץ והמלחמות הצפויות.

3 בנות צלופחד מבקשות נחלה בארץ ישראל.

4 ה' מבשר למשה רבנו שיום מותו מתקרב, ומשה מבקש שימנה מנהיג שיוכל להחליף אותו.

5 ה' ממנה את יהושע למנהיג לאחר שמשה ימות.

6 ציווי על הקרבת קורבנות 'תמיד', שאותם מקריבים בכל יום, ועל קורבנות בימים מיוחדים.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

סבתא שושנה עלתה מתימן ב-1950 עם עץ זית קטן בתיק. "זה מזכרת מהכפר שלנו", היא אמרה לנכדה אבי. הם התיישבו במושב בגליל, וסבתא נטעה את העץ בחצר. "עצים יודעים לחכות", היא אמרה בעברית מעורבת בערבית. שנים עברו, ואבי גדל מתחת לעץ. סבתא לימדה אותו להכין מלוחא ולשיר שירים תימניים בזמן שהעץ גדל. כשאבי נישא, הוא בנה בית חדש, אבל השאיר את עץ הזית במקום. "לא זוזים מהשורשים", אמרה סבתא. יום אחד סבתא חלתה. אבי ישב איתה מתחת לעץ, והיא לחשה: "תבטיח לי שתשמור על העץ. זה הקשר שלנו לארץ". לאחר שסבתא נפטרה, אבי המשיך לטפח את העץ. כל שבת המשפחה התכנסה מתחתיו לאכול ולשיר. הזיתים שגדלו על העץ היו הכי טעימים בכל המושב. אבי הביא מהם למשפחות החדשות שהגיעו לכפר. כשהנכדים שאלו על העץ, אבי סיפר להם על תימן, על המסע הגדול, ועל איך עץ אחד יכול לשמר זכרון של עם שלם. היום העץ גבוה ומסועף, והצל שלו מכסה את כל החצר. הילדים משחקים מתחתיו כמו שאבי שיחק פעם. וכך עץ זית קטן מתימן הפך לסמל של עלייה, של שורשים, ושל המשכיות בארץ ישראל החדשה.

העלך בפעם הבאה...

הלכה ומעשה

מה מקור המנהג להשאיר ריבוע לא צבוע על קיר הבית?

"מִשְׁחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ תִּקְנֶנּוּ חֻכְמִים שֶׁהָיוּ בְּאוֹתוֹ הַדּוֹר שֶׁאֵין בּוֹנִין לְעוֹלָם בְּנִין מְסִיד וּמִכָּר כְּבִנֵּי הַמְּלָכִים. אֶלָּא טַח בֵּיתוֹ בְּטִיט וְסָד בְּסִיד וּמִשֵּׁר מְקוֹם אִמָּה עַל אִמָּה כְּנֶגֶד הַפֶּתַח בְּלֹא סִיד"

הלכות תעניות ה, יב

הלכה למעשה: לאחר שנחרב בית המקדש תיקנו חכמים הלכות שיזכירו לנו את האבל על חורבן הבית. אחת מהן היא ההלכה להשאיר שטח של אמה על אמה לא מסויד.

הידות וחידודים

מנהגי עדות

בימי בין המיצרים לא היה מנהג אחיד ביהדות תימן אך נהגו להיזהר ממחלוקות ומריבות יותר מבשאר ימות השנה. אבל אכלו בשר ושתו יין וגם הסתפרו כרגיל לכ"ז בוד שבת. מר"ח אב ועד תשעה באב היו שנהגו לא לאכול בשר בהמה אלא בשר עוף בלבד והיו שנהגו כך רק בערב תשעה באב.

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

תפזורת מהפרשה

פ	א	ל	ע	ז	ר	י	ע
נ	מ	מ	צ	נ	ה	ה	ה
ח	מ	ש	א	ר	ק	ו	ר
ס	נ	נ	ה	מ	נ	ש	ג
ת	ח	ה	ב	ב	ס	ע	ס
צ	ל	ו	פ	ח	ד	י	ס
מ	ה	ט	א	ר	ק	נ	ט
ב	י	ר	ו	ש	ה	נ	ה

פנחס / אלעזר / יהושע / צלופחד / משה / נחלה / ירושה

מה הקשר?

כתבו כיצד קשור כל אחד מהמספרים הבאים לפרשה

2

7

14

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

ישן אל תרדם / ר' יהודה הלוי

נוסח השיר על פי שירמון, השירה העברית בספרד ובפרובאנס

עמד למשפטו וחייה ועזב
מרד ומעל
לאמר מתי ואיה ומה
למטה ומה למעל
ואולם תמים תהיה עם ה'
אלהיה

מושיעים
וישאו קול המונה הפון
לקראת אלהיה
דלים עפר יסודם החכמה
מאין
ומותר האדם מן הבהמה
אין
רק לראות צור פבודם
ראות לב לא ראות עין
ומוצא מעיני סודם
הטובים מיין
כי כן בשר ודם תמצא את
אלהיה

יה אהיה אשר אהיה אשר
כל הפצו פעל
הממית ומחיה מוריד
שאול ויעל

וצא בחצות הלילות
בעקבי אנשי שמות
אשר בלשונם תהלות ואין
תוכם תה ומרמות
לילותיהם תפלות
וימותיהם צומות
לאל בלבם מסלות ולחם
בכסאו מקומות
דרךם סלם לעלות עד
אדני אלהיה

דמעות תזיל עינה
ותתחרט על פשעים
והתחנן למול קונה ואל
תתחר במרעים
והשפל מאד את גאונה
וקח הטוב כי נעים
כבד אל מהונה לעת יעלו

ישן אל תרדם ועזב
התלהלה
הרחק דרכי אדם ושור
דרכי גבוהה
ורוץ לעבד צור קדם פרוץ
פוכבי נגוהיה
די לה מה לה נרדם קום
קרא אל אלהיה

הקץ לראות שמיו ואת
מעשה אצבעותיו
והבט אהלי מרומו
תלויים בזרועותיו
וכוכבים חותמיו פתוחי
טבעותיו
ופחד מפני אימיו ויחל את
ישועותיו
פון זמן יגביה ורם לבבה
בגבהה

להאזנה

לפיוט בנעימה
סרקו את הקוד

